

Sygn. akt III Cz 1444/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie SO Andrzej Dyrda

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku (...) w R.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w K.

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 lipca 2014 r., sygn. akt I Co 117/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 1444/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Kraków – Podgórze w Krakowie wskazując, że jest to sąd ogólnie właściwy dla przeciwnika mającego tamże siedzibę, a poza tym właściwość ogólna wskazana przez art. 185 § 1 kpc jest wyłączną dla spraw o zawezwanie do próby ugodowej.

Zażalenie na to postanowienie złożyła wnioskodawczynie zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz zasądzenie kosztów postępowania oraz wskazując, że siedziba oddziału przeciwniczki w G. wyznacza właściwość miejscową tego sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 185 § 1 kpc o zawezwanie do próby ugodowej - bez względu na właściwość rzeczową - można zwrócić się do sądu rejonowego ogólnie właściwego dla przeciwnika. Z przepisu tego nie wynika, że sąd rejonowy ogólnie właściwy dla przeciwnika jest jednocześnie sądem wyłącznie właściwym w tych sprawach, i że tylko ten sąd może prowadzić posiedzenia pojednawcze, brak jest bowiem w treści tego przepisu wskazania wyłączności rozpoznania spraw przez ten sąd (oczywiście nie dotyczy to właściwości rzeczowej).

Porównanie treści przepisów od art. 38 kpc do 42 kpc, dotyczących właściwości wyłącznej, z art. 185 § 1 kpc prowadzi również do wniosku, że gdyby ustawodawca chciał także w sprawach rozpoznawanych na posiedzeniach pojedynczych wprowadzić wyłączną właściwość miejscową to zrobiłby w sposób wyraźny i wskazałby, że można zwrócić się z tym wnioskiem wyłącznie do sądu właściwego ogólnie dla przeciwnika, ale tego nie zrobił, co więcej zamiast wyrażenia „wyłącznie” nie wskazał żadnego równoważnego.

Z powyższych względów należy przyjąć, że stwierdzenie, iż z wnioskiem można zwrócić się do sądu rejonowego ogólnie właściwego dla pozwanego wskazuje tylko możliwość wyboru tej właściwości sądu, natomiast nie przekreśla to możliwości wyboru sądu rejonowego innego niż właściwy ogólnie dla pozwanego, jeżeli obie strony się na to zgodzą (jeżeli przeciwnik nie podniesie takiego zarzutu we właściwym czasie). Nie można bowiem wykluczyć w tym przypadku również porozumienia stron co do właściwości miejscowej sądu (por. art. 46 kpc). Poza tym w literaturze prawniczej nie podaje się, że właściwość miejscowa wynikająca z art. 185 § 1 kpc stanowi właściwość wyłączną, a tylko taką właściwość bada się z urzędu {por. T. Ereciński: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie rozpoznawcze, pod red. T. Erecińskiego, Warszawa 2012 r., s. 893, E. Stefańska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarza. Tom I (art. 1 – 505⁽³⁷⁾) pod red. M. Manowskiej, Warszawa 2011 r., s. 390, J. Gudowski, M. Jędrzejewska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie rozpoznawcze, pod red. T. Erecińskiego, Warszawa 2012 r., s. 261, M. Jędrzejewska, K. Weitec: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Postępowanie rozpoznawcze, pod red. T. Erecińskiego, Warszawa 2012 r., s. 968, M. Manowska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarza. Tom I (art. 1 – 505⁽³⁷⁾) pod red. M. Manowskiej, Warszawa 2011 r., s. 431 – 432, S. Dmowski, K. Kołakowski: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 366. Tom I, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2010 r., s. 1179}.

Zgodnie z art. 202 zd. 1 i 2 kpc niewłaściwość sądu dającą się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Sąd nie bada z urzędu tej niewłaściwości również przed doręczeniem pozwu.

Ustalenie prowadzące do wniosku, że właściwość miejscowa wskazana w art. 185 § 1 kpc nie jest wyłączna implikuje stwierdzenie, że sąd nie może jej badać z urzędu.

Powyższe okoliczności wskazują, że zażalenie jest zasadne, albowiem pomimo braku zarzutu przeciwniczki Sąd Rejonowy stwierdził swą niewłaściwość miejscową, podczas gdy sąd ogólnie właściwy dla przeciwniczki nie jest sądem wyłącznym do przeprowadzenia posiedzenia pojedynczego, doszło więc do naruszenia art. 202 kpc.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 kpc.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Andrzej Dyrda